

[Henk Pruis](#)

[hashtag#elal1862accidentinvestigation](#)

[hashtag#vliegrampbijlmer](#)

[hashtag#bijlmerramp](#)

Gisteren telefoneerde ik uitgebreid met een betrouwbare bron die het bij het Nationaal Archief gearchiveerde persoonlijke dagboek van politicus Rob van Gijzel vorige week heeft ingezien. Hij schetste een onthutsend en zelfs gênant beeld over de parlementaire enquête naar de vliegramp in de Bijlmermeer in 1999, met name over het bestaan van (innige) netwerk relaties tussen Kamer Leden, enkele commissieleden en journalisten en het bewust en gericht lekken van informatie om zo de parlementaire enquête vanuit de media te kunnen beïnvloeden. De pogingen daartoe zijn op zich niets nieuws of verrassends: we weten dat er genetwerkt wordt tussen politici en journalisten, dat gebeurt zelfs vandaag de dag nog steeds, maar toch schrik je daarvan als het zo duidelijk en zo expliciet wordt en voor je neus staat opgeschreven. Dat men gepoogd heeft het waarheidsvinding proces te beïnvloeden en dat sommigen zich ook hebben laten beïnvloeden. Tegelijkertijd vraag je je af waarom dat eigenlijk nooit goed onderzocht is: iedereen maakte zich zorgen omtrent zeer dubieuze niet op feiten gebaseerde speculaties en zaken die nooit bewezen konden worden en die uiteindelijk voor onderzoek van veel minder belang bleken dan door de media geschetst. Maar niemand maakte zich druk om het gebrek aan rol-zuiverheid van de media, de politiek, de commissie, de wederzijdse beïnvloeding, et cetera. Als ik wat jonger was en mediawetenschappen, politicologie of sociologie had gestudeerd, zou ik daar wel een onderzoek aan willen wagen.

Ik vraag me ook af wat ik met de code van Bordeaux over beroepsgedrag van journalisten aan moet: de journalist zal bereid zijn elke verstrekte informatie die schadelijk onnauwkeurig blijkt, op royale wijze recht te zetten: veel merk ik daar (nog) niet van. Er is nog steeds een journalist die eenvoudig te weerleggen verhalen aan de man brengt. Kennelijk is het moeilijk om de betreffende journalist, een boegbeeld van de Nederlandse Vereniging van Onderzoeks Journalisten, op zijn professionele gedrag aan te spreken. Het is duidelijk dat het 'in de lucht houden van complottheorieën' een inspanning vergt, bijzonder spannende tafelgesprekken in gemeenschapshuizen kan opleveren en dat je daar nog steeds publiek mee kunt trekken. Wat dit betekent voor de verwerking van de slachtoffers en nabestaanden wordt kennelijk vergeten....maar..."the mysteries show must go on"! Sommigen in de Bijlmermeer die zich wat breder weten te oriënteren durven nu ook toe te geven niet meer helemaal te kunnen vatten waarom het nu eigenlijk nog gaat. Staat het respect voor het verwerkingsproces eigenlijk wel centraal?

Iedereen die het over de feiten wil hebben of onderzoek wil doen, help ik graag verder. Ik ben er nog steeds blij om dat luchtvaartongevallenonderzoek gebeurt door professionals en onafhankelijke instanties en dat ik niemand naar de mond hoef te praten. Check yourself op <https://lnkd.in/eeCsBG6U>